

Redactare: Martin Zick
Corectură: Rodica Cretu
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RYDER, CHLOE

Printesele din Ponilandia : salvarea miraculoasă / Chloe Ryder ; trad. din lb. engleză de Mihaela Pogonici. - Pitești : Paralela 45, 2019
ISBN 978-973-47-2900-5
I. Pogonici, Mihaela (trad.)
821.111

PRINCESS PONIES series

An Amazing Rescue
Chloe Ryder

Text copyright © Awesome Media and Entertainment Ltd 2013
Illustrations copyright © Jennifer Miles 2013

This translation of *An Amazing Rescue* is published by Paralela 45 Publishing House by arrangement with Bloomsbury Publishing Plc.

Copyright © Editura Paralela 45, 2019
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

Printesele din Ponilandia

Salvarea miraculoasă

CHLOE RYDER

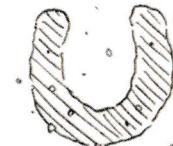
Traducere din limba engleză de
Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Cutezătoarei și aventuroasei Elsa

Mulțumiri speciale

Julie Sykes

Odată, la revărsatul zorilor, chiar înainte de răsăritura soarelui, doi ponei stăteau într-o curte împărătească și priveau întristați un zid de piatră.

— Zidul n-a fost gol de când mă știu. Nu-mi vine să cred că au dispărut toate potcoavele. Chiar înainte de Ziua Solstițiului de Vară, spuse armăsarul.

Era un animal chipes, un ponei de culoare arămie, cu picioare puternice și ochi strălucitori, împodobit cu o eșarfă de mătase stacojie.

☆ Salvarea miraculoasă ☆

Iapa era din rasa palomino, delicată, dar majestuoasă. Avea robă aurie și coadă de un alb imaculat, care se revărsa ca o cascadă. Necheză ușor:

— Și avem atât de puțin timp la dispoziție ca să le găsim.

Poneii priveau cu amărăciune cum întunericul se destramă și răsare soarele. Iar când prima rază poposi în curtea împăratească, zidul se lumină și ieșiră la iveală urmele rămase acolo unde atârnaseră, până nu de mult, potcoavele de aur.

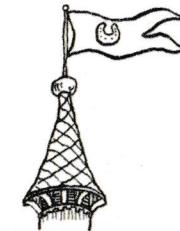
— Ziua Solstițiului de Vară este cea mai lungă din an, spuse încet armăsarul. E momentul în care potcoavele noastre străvechi își refac energia magică. Dacă nu dăm de urma lor în opt zile, atunci, în amurgul celei de-a opta zile, magia lor seacă și frumoasa noastră insulă o să piară.

Oftă adânc și-și frecă ușor fruntea de fruntea reginei lui.

— Numai un miracol ne mai poate salva, mai spuse el.

Regina își plecă gâtul cu eleganță și diamantele de pe coroana ei sclipiră în lumina zorilor.

— Nu-ți pierde speranța, spuse ea bland. Presimt că miracolul e aproape.

Capitolul 1

Pippa și Praf-de-Stele goneau prin Pădurea Neagră. Arborii erau atât de desți, că printre ramurile lor groase abia pătrundeau câteva raze palide de soare. Pădurea era cufundată în tacere. Singurele zgomote care străpungeau linistea erau forăitul poneiului și tropotul înfundat de pe poteca așternută cu un pat de frunze. Fetița se ținea bine de coamă și se ferea de ramurile copacilor.

O rază de soare care lumina poteca dădu la iveală un trunchi prăbușit. Pippa își ținu respirația. Era uriaș, mai lat decât șanțul castelului și mai înalt decât Zidul Șoaptelor! Prințesa ponei galopa mult prea repede ca să se poată opri. Și nici nu putea să o ia la stânga ori la dreapta. Foră înainte de a-și lua avânt și-i spuse prietenei sale:

— Tine-te bine!

Pippa își simțea inima tresăltând. Se prinse și mai strâns de coama albă ca zăpada și bine făcu, căci prințesa făcu saltul. O adiere rece năvăli pe obrajii fetei, înfiorând-o. Se uită încă o dată la trunchiul uriaș trântit la pământ și la crengile crescute în toate direcțiile. Copacul nu era totuși prea mare pentru Praf-de-Steale?

Începu să tremure de emoție. Deodată auzi un sunet ciudat, ca al unor aripi uriașe care fâlfâiau.

— Praf-de-Steale! strigă ea cu respirația întrețăiată. Zburăram?

— Da!

Se uită în jos, dar mai bine nu s-ar fi uitat! De acolo, de sus, copacii înalți semănau cu niște buchețele de broccoli.

— Magic, nu? chicoti Praf-de-Stele.

Pippa era speriată și se ținea strâns de coama poneiului, pe când Praf-de-Stele n-avea nicio grija. Cum de avea aripi și zbura? Dar fetița n-apucă să se dumirească; poneiul plonjă cu capul înainte, făcând-o să alunece pe gâtul lui. Cădeau în gol și se apropiau cu repeziciune de caleidoscopul de verdeată și trunchiuri maronii de dedesubt.

Buf! Pippa ateriză pe ceva moale. Scutură din cap de câteva ori și deschise ochii. Când se obișnui cu lumina slabă, constată cu uimire că era în castelul Ponelis, în patul ei din turnul prințesei!

— Ah, a fost un vis!

Pieptul încă îi tresăltă de la sperietura din vis. Se scurseră mai multe minute până când

